

התגרש המשפטי

יובל יועז

כלבים, חתולים ושופטים

בית משפט בקליוולנד רחה באחרונה עתירה של זוג חוואים שדרשו להכיר בפרות שגידלו כבנות משפחתם. גם בישראל טרם הכירו בחיית מחמד כאישיות משפטית עצמאית, ואולם התפישה הנושנה שלפיה בעלי חיים הם "קניין" ותו לא, נשח-קת אט אט. בשבוע שעבר התקיים במכללה האקדמית למשפ-טים ברמת גן כינוס מיוחד העוסק במעמד המשפטי של חיות מחמד, והשופט שאול שוחט מבית המשפט לענייני משפחה ברמת גן הירצה על חיות מחמד בסכסוכי גירושים.

דבריו של שוחט בכנס היוו הודמנות ראויה להיזכר בפסק דין מפואר שכתב שוחט לפני שנתיים בסוגייה זו בדיוק, בהכ-רעתו בסכסוך בין בני זוג שנפרדו.

בשנות חייהם המשותפות אימץ הזוג חתולה עיוורת וכל-בה פצועה, ועם פרידתם התגלעה ביניהם מחלוקת באשר ל"ד-כויות המשמורת" על חיות המחמד.

שוחט כתב מסה משפטית מפורטת המדגימה כיצד ניתן להתייחס לבעלי החיים לא כאל מיטלטלין חסרי נשמה, אלא כיישויות חיות ונושמות.

אף שהחלטה עוסקת בכלבה ובחתולה, כל כולה שופעת אנושיות ורגישות. שוחט לא רק שאיננו נמנע מלכנות לאורך פסק הדין את הכלבה והחתולה בשמותיהן, "שיינה" ו"ג'ין אייר", אלא שהוא בוחר להכריע בסכסוך המשמורת בדרך שבה מכריעים בשאלות של משמורת ואימוץ של ילדים. ובהתאם לכך, הוא מבסס את החלטתו על עקרון "טובת הילד", או במק-רה הזו טובת הכלבה וטובת החתולה. "הסדרי ראייה של התר-בע עם הכלבה", כתב בפסק הדין, "לא ישפיעו על איכות חייה לטובה, ויותר משנועדו הם לכלבה נועדו הם לתובע". שיינה וג'ין אייר נשארו עם האשה.